

hvis Befolkningens Flertal alene skulde træffe alle Afgørelser, vilde ensidige Flertals Beslutninger, Beslutninger, der maa ske tilmed var trufne af et ret lille Flertal, kunne kuldkastrer gamle, rodfæstede Samfundsindretninger, kunne f. Eks. afskaffe alt Forsvarsvæsenet, om ikke fordi det stemmede med Majoritetens Overbevisning, saa maaske fordi den blev drevet dertil af den Agitation, som den selv havde staaet i Spidsen for. Et saadant Flertal kunde afskaffe den private Ejendomsret enten direkte eller indirekte ved dertil sigtende Beskatningsregler, kunde indføre Lovregler, som i Øjeblikket tilfredsstillede den Befolkning, der stod bagved, men som maaske vilde være ødelæggende for Landets Erhvervsliv, og i Folkevilliens Navn krænke et stort og betydningsfuldt Mindretals Interesser. Hvis saa næste Valg forrykker Partistillingen — hvad jeg naturligvis fra mit Standpunkt maatte ønske —, vil der kunne komme et nyt Flertal, som maa bygge op paa ny for at udslette saa vidt muligt Sporet af det forrige Flertals Attentater paa Samfundsordningen.

Selvfølgelig kan man ogsaa ved andre Grundlovsbestemmelser søge at tilvejebringe noget af den i et Samfund ganske nødvendige Kontinuitet, men Hovedvægten maa her lægges paa Landstingets Sammensætning. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) sagde en Gang, jeg tror i Fjor, at Meningen med Juni-Grundlovens to Valgbarhedsbetingelser til Landstinget, Fyrretyveaarsalder og en vis Indtægt, var at tilvejebringe et Landsting, der kunde udøve en regulerende og hemmende Indflydelse. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) gjorde for 3 Aar siden overfor de Radikale gældende, at der ved disse Valgbarhedsbestemmelser i Juni-Grundloven tilsigtedes virkelige Garantier, men at disse Garantier i Nutiden vilde være betydningsløse, hvorefter følger, at Garantierne nu maa søges ad anden Vej; thi Landstinget, sagde det ærede Medlem, skulde være en betydelig mere konservativ Faktor i vort Forfatningsliv end Folketinget og var det i Virkeligheden ogsaa. Disse Valgbarhedsbestemmelser gav endogsaa en saadan Garanti, at der indenfor visse konservative Kredse var Ønsker om at bevare dem i Stedet for at gaa til den Valgretsensus, som Andræ ønskede indføjet som Led i sit Etkammersystem. Det radikale Forslag for 3 Aar siden, der ogsaa som Alternativ indeholdt det kommu-

nevalgte Landsting, vilde efter det ærede Medlems Udtalelse den Gang aldrig kunne blive accepteret som et praktisk Forhandlingsgrundlag i denne Sag — ganske naturligt, fordi man efter det ærede Medlems Mening ikke, hvis man nu vil handle i Juni-Grundlovens Aand, kan give sig til at skrive Juni-Grundloven af, men ved andre Midler maa tilvejebringe de Garantier, der efter det ærede Medlems Mening den Gang laa i hine Bestemmelser. Derfor maa jeg — vel at mærke hvis det ærede Medlem havde Ret i, at det kommunevalgte Landsting aldrig vil blive accepteret som et praktisk Forhandlingsgrundlag — tro, at den højtærede Konseilspræsident har Ret, naar han mener, at sidste Valg viste, at Befolkningen netop ønsker dette Grundlovsforslag gennemført. Den højtærede Konseilspræsident kan ikke have bedømt Valgets Resultat ganske rigtigt, maa have lagt andet deri end det, der virkelig laa — det vilde da ogsaa være en ganske kolossal Svingning i Løbet af 3 Aar.

Naar Landstinget nu, som det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) ogsaa har sagt, skal være en Lovgivningsfaktor af en anden Art end Folketinget, kan det naturligvis ikke blive dette gennem en anden Valgmaade, saa maa der et selvstændigt Vælgerkorps til. Dette erkender det foreliggende Forfatningsforslag for saa vidt ogsaa, som det bygger Landstinget paa Kommunevalgerne som Urvælgere. Utilstrækkeligheden af dette Grundlag ligger klart for Dagen, ja, det er saamænd ikke udelukket, at det, om Forslaget blev gennemført, kunde blive Folketinget, der blev den regulerende, hemmende Faktor overfor et saadant Landsting. Det er nu intet Under, at Socialdemokraterne blev dette Forslags Elitetropper. Deres Glæde var endog saa stor, at der under Valgkampagnen maatte udgaa den Parole, at de ikke maatte give deres Glæde over Forslaget for højlydt et Udtryk for ikke derved for stærkt at vække Vælgerne til Eftertanke. Det kan jo ikke nægtes, at ved en ligefrem Gennemførelse af det foreliggende Forslag vilde Socialdemokraterne, selvfølgelig til Dels ved den Magt, de udøver over de Radikale, faa et ganske godt Middel til at naa frem mod deres Maal, dette Maal, som de for ganske nylig har udtrykt saaledes: ved et selvbevidst, klassebevidst socialistisk Arbejderparti at erobre Magten i Samfundet, afskaffe det kapitalistiske Samfunds Privatejendomsret til Produktionsmidlerne: Jord, Fabrikker, Maskiner, Raastoffer, Samfærdselsmidler o. s. v., om-